

нината на гората предните роти бѣха срещнати съ пушеченъ огънь отъ сръбска верига. Ротитѣ я прогониха и тя отстъпи въ блиндирания окопъ, построенъ на северния склонъ на в. Киселица. Нашитѣ роти заеха гората срещу блиндирания окопъ, отъ който сърбитѣ откриха силенъ огънь. Нашата 2/6-а батарея поради падналата гъста мъгла не можа да открие огънь. Предните роти бѣха стигнали 200 — 300 крачки отъ окопа на сърбитѣ. Командирътъ на дружината заповѣда ротитѣ да не се подаватъ навънъ отъ гората, защото имаше много убити войници. Къмъ 7 часа влѣво отъ 1-а дружина се откри огънь. Майоръ Чолаковъ заповѣда: 13-а рота да приеме влѣво къмъ 1-а дружина и да прогони неприятелската верига, която бѣ заела окопитѣ тамъ, а на 14-а и 15-а роти да атакуватъ противника въ блиндирания окопъ. Къмъ 8 часа мъглата почна да се вдига и редутътъ и окопитѣ се добре очертахъ. Въ 9:30 часа 14-а и 15-а роти се понесоха на ножъ върху блиндирания съ бойници сръбски окопъ. Но надъ окопитѣ се подаватъ сиви сръбски шапки и двадесетина бомби засъскаха предъ краката на нашитѣ храбреци. Мнозина отъ нашитѣ герои бѣха разкъсани отъ избухналитѣ бомби. За кратко време настана смутъ. Единъ сръбски офицеръ, макаръ и раненъ, правъ хвърляше непрекъснато бомби върху нашитѣ предни групи. Ясно бѣ, че за сърбитѣ трѣбваше лична храбростъ и тѣхнитѣ началници драговошно я даваха.

Въ това време едно сиво кълбо се търколи подъ сръбския окопъ и се залепи като кърлежъ за самия насипъ на окопа. Редникътъ отъ 14-а рота Кортенски Никола бѣ решилъ да премѣри силата си съ този сръбски герой. Съ затаенъ дъхъ другаритѣ му поглеждаха къмъ него. Сръбскиятъ офицеръ се показва наново надъ окопа и вдига ржка, за да хвърля нови бомби. Но уви! Нашиятъ герой Никола бѣше вече казалъ своята дума. Съ единъ вѣренъ куршумъ той повали сръбския офицеръ и въ окопа настана смутъ и млчание. Останали безъ началникъ, сърбитѣ намалиха силата на огъня. Това бѣше знакъ и моментъ дружината да атакува.

Майоръ Чолаковъ схвана този моментъ. Изправенъ предъ войницитѣ, той извика гръмогласно: „Момчета, вие сте чудни юнаци!“ и се втурна съ 14-а и 15-а роти на ножъ срещу блиндирания вражески окопъ. Окопътъ биде преминатъ съ бързината на ураганъ. Всичко, каквото се намираще въ него, бѣше избито и пленено.

13-а и 16-а роти бѣха насочени за съдействие на първа дружина по посока на редута. Следъ падането на в. Киселица дружината продължи преследването на сърбитѣ къмъ Градецъ планина и ношува при с. Градецъ съ мѣрки за охранение.

б) Атаката на в. Варовище Рано сутринята на 3 октомврий 3/11-а дружина заедно съ дветѣ роти отъ 32-и полкъ на-
Скица № 25 стъпи по източнитѣ склонове на в. Варовище въ две колони, съ гъсти патрулни вериги предъ тѣхъ. Въ дѣсната колона бѣха дветѣ роти отъ 32-и полкъ, като начело вървѣше 12/32-рота; въ лѣвата колона начело вървѣше 12/11-а рота, а задъ нея следваха 10/11-а и 11/11-а роти. Когато къмъ 9 часа предните роти се приближиха на около 1500 крачки отъ сръбскитѣ окопи на в. Варовище, сърбитѣ ги забелязаха и от-